

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 292. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856961016480/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Moralske Fabler

1. Fabel.

Om Æslet, som vil være Cantor.

Da et Cantorat udi Skoven var blevet ledigt, angave sig adskillige Candidati, iblant hvilke og var Æslet. Efterat Prøver var aflagt udi Capel-Mesterens Nærværelse, som var en Vibe, fulde de fleeste Stemmer paa en Ravn, som holdtes for at kunne blive en god Bassist. Æslets Stemme derimod blev af alle meest beleet og foragtet; Det tabte derfor intet af de høye Tanker, det havde om sin Stemme, men tilskrev den imod sig teede Foragt de andre Dyrs enten Uskiønsomhed eller Misundelse. Saadant gav det tilkiende for Nat-Uglen; som fuldte det paa Hiemveyen. Nat-Uglen sagde da: *Kiere Broder! Leg saadant ikke paa Hierte. Det er ved forrige Vacance gaaet mig ligeledes. Vi leve, desverre! udi Tider, hvor der skiennes ikke meere paa Dyd og Duelighed.*

Fabelen lærer, at enhver er forælsket i sig selv, og saaledes familiariserer sig med sine Feyl og Vanskabninger, at de ansee dem, som Dyder og Zirater.

2. Fabel.

Om Ørnen og Revungerne.

En Ørn, som ledte efter Føde til sine Unger, listede sig ind udi et Reve-Rede, hvor den borttog nogle smaae nyeføde Reve-Unger, som den tilbragte sine egne. Ørne-Ungerne løbe da strax til for at æde; Men Moderen sagde: *Kiere Børn! bier endnu nogle Dage, indtil Reve-Ungerne faae*

MORALSKE FABLER

lidt meere Kiød paa sig; thi de ere endnu saa spæde, at der ingen synderlig Føde kand være i dem. Moderen forlod efter den Formaning Redet, og blev en Tiid lang borte, men da hun kom tilbage, havde de smaae Reve, som imidlertid vare komne til nogen Styrke, dræbt Ørne-Ungerne, og fortæret en Deel af dem.

Fabelen lærer, at mange ødelegge sig selv ved all for-megen Forsigtighed.

3. Fabel.

Om Aben.

Aben, da en Arv var ham tilfalden, satte sig udi Eqvipage, lod sig giøre Gyldenstykkets Klæder, og, paa det han af alle kunde sees udi sin Herlighed og Prydelse, steeg op paa et høyt Sted, som var ved en alfare Vey. Et andet Dyr, som gik forbi, og blev Aben var udi saadan Positur, sagde da: *Alt dette tiener ikkun til at giøre din Hæslighed og Vanskabning desmeere kiendelig. Qvo altior es, eo tur-pior. Jo høyere du est, jo hæsligere.*

Fabelen lærer, at der ere mange, hvis slette Qualiteter ikke kiendes, førend de komme udi Æres Embeder, og paa den store Skueplatz, hvor deres Ufuldkom-menhed falder alle udi Øynene.

4. Fabel.

Om Æslet, som giver sig ud for Doctor.

Ulven faldt engang udi en hidsig Feber, og søgte efter en Doctor. Æslet, som dette hørte, tilbød sin Tieneste udi Læge-Konsten, han blev ogsaa strax antagen, men Ud-faldet var saadant, at Sygdommen ved denne Æsel-Cur forverredes, og at Patienten omsider blev verkbrudden. Ulven lod derpaa stevne Æslet, beskyldende det for Mord. Begge Parter antog tvende Skader til Procuratorer for at agere deres Sag, som blev indstevnet for Løven: Det blev